

[Fr. Dalgaard.]

skulde tro, førsteklases Sagkundskab, der altsaa er Tilhænger af de nye Tanker og samtidig daglig arbejder med Tingene? Ja, den øvrige Sagkundskab fejler ham fuldstændig ned af Bordet. Det er derfor, jeg spørger: Hvad er Sagkundskab egentlig? Og det, jeg ikke forstaar, er, at man ikke i Stedet for at foreslaa 60 Millioner og maaske 80 Millioner og meget andet prøver paa at arbejde videre med de hidtil anerkendte Metoder, som har vist sig at kunne — som ogsaa de forskellige har sagt — modstaa Bølgerne. Det er muligt, at der skal ofres en Del ekstraordinært paa Tingene, men man behøvede sikkert ikke at komme op paa de mægtige Tal, som der har været Tale om ved de nye Planer. Man bør fortsætte med den gamle Metode, der er anerkendt fra mange Sider, og derefter se, hvordan Sagerne former sig, og navnlig gøre det, som Distriktsingeniør Bondesen foreslaar: bygge disse Moler og saa tage Forholdene lidt i Betragtning i den Tid, som kommer. Det er det, jeg ønsker man skal naa til i Udvalget, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil have lært af denne Forhandling og vil være velvilligt indstillet over for saadanne Planer, som maatte komme frem engang.

Damsgaard: De Mennesker, der bor i de nordvestligste Egne, som berøres af dette Forslag om Sikring af Tangerne ved Thyborøn, betragter det som en given Sag, at Hanstholm Havn bygges færdig, saa snart Forholdene tillader det, og det kan ikke være rimeligt — saadan som det er nævnt af visse af de ærede Ordførere — at belaste det foreliggende Forslags Gennemførelse med Udgifterne til Hanstholm Havns Færdigbyggelse. Ud fra den Betragtning, at Hanstholmhavnen er en Realitet om føje Aar — saadan betragter vi det — synes det mig forsvarligt at hen-vise Vestkystfiskerne, der har Hjemsted i Thyborøn, til denne Havn. Jeg forstaar de Vanskeligheder, det bereder de vedkom-mende at skulle flytte Bosted og Virke-plads, og selvfølgelig skal Staten stille sig kulant med økonomisk Hjælp for at mildne Vanskelighederne for dem, der skal flytte, men selv om man kan have Medfølelse med og Forstaaelse af Fiskerbefolkningens Kaar, maa det dog alt sammen domineres af den Kendsgerning, at de nuværende Tilstande ikke kan bevares. Det er Sagkundskaben enig om. Og saa er det jo da endelig hel-ler ikke Fiskernes Tarv alene, der skal ses paa her, selv om det vel ogsaa ligger i

Thyborøn-Fiskernes Interesse, at der bliver lukket, for at ikke den Katastrofe, som man frygter, skal komme.

Jeg vil gerne gøre mig til Talsmand for de betydelige Landbrugsinteresser, der er knyttet til det store Bagland til Thyborøn, i det Aarhundrede, som er gaaet siden Vesterhavet gennembrød Tangerne ved Thyborøn, har den meget talrige Landbefolkning ved Limfjordskysten følt Vesterhavets voldelige Fremfærd mod deres Jorder og deres Afgrøder. Det er vel godt 30 000 ha Jord, der her grænser til Limfjorden, og hvis Beboere derfor er særlig interesserede i denne Sag. Ved vestlige Storme presses Vandet ind gennem Thyborønkanalen i Limfjorden og skaber Højvande, ja, tit paa 1 m eller mere over daglig Vande. Disse Højvande bortæder af Agerjorden, der grænser til Fjorden, og det Areal, der er bortskyllet, andrager ca. 3 000 Tdr. Land eller, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard nævnte, en lille Bondegaard aarlig. Men dertil mener jeg, at der skal lægges yderligere ca. 15 000 Tdr. Land, som kunde være vundet som dyrkbar Jord, hvis der ikke havde været aabent mod Vest. Saltvandet, der presses ind, ødelægger Jordbunden i saa høj Grad, at paa de Steder, hvor der før Gennembrudet kunde avles store Kornafgrøder, kan der nu ikke gro Græs, der er værd som Føde til Faar. De gamle Landmænd paa Egnen fortæller, at paa et Areal, hvor man for en Menneskealder siden kunde avle 20 Læs godt Hø, avles der nu kun 5 Læs daarligt Hø. Paa den Linie kunde der nævnes mange Eksempler. Saadan virker Saltvandet, der presses ind paa Jorden og Afgrøderne, og naar Højvandet indtræffer i Sommertiden, sker det ofte, ja, næsten hvert Aar, at Afgrøderne skylles bort.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-heder i det foreliggende Forslag, men understrege det, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nørskov, har sagt. I øvrigt skal jeg kun fremføre, at lod man foretage en Afstemning blandt de særligt interesserede Egenes Befolkning, er det min Overbevisning, at Resultatet vilde blive dette enkle, at Dragegabet i Tangerne mod Vest skal lukkes. Jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at et meget stort Flertal, grundet paa den Erfaring, man nu har fra Slægt til Slægt, vil komme til det Resultat, at Dragegabet mod Vest skal lukkes. Det er en Nødvendighed, og det skal lukkes nu, fordi der er Fare for en Katastrofe ved Tangerne og Thyborøn By.